

man ikke sikker dem, at et saadant Værn virkelig bliver dem tildeel. Derimod har Udvalget haft nogen Tvivl, om denne Bestemmelse blot burde gjælde om de Forhyringscontracter, som herefter indgaaes, eller om den ikke med Hensyn til saadanne Forskrifter som, at Vedkommende om to Aar maa forlade Skibet osv., burde træde i Virksomhed strax. For at sætte Thinget istand til at dømme derom, har Udvalget foreslaaet en anden Redaction, som giver Reglen ubetinget. Hvilket af Forslagene der bør antages, skal jeg henstille, for mit personlige Vedkommende vil det i Grunden være afhængigt af, hvorledes Indenrigsministeren derom udtaler sig. Begge Dels ville i Hovedsagen naae Niemedet; thi de bestaaende Forhyringscontracter ere i Reglen ikke indgaaede for længere Tid og ville altsaa snart udløbe.

Indenrigsministeren: Jeg er fuldkommen enig i, at de Forhyringscontracter, som herefter oprettes, ikke maae indeholde nogen Bestemmelse, der er i Strid med denne Lov, og forsaavidt man skulde mene, at dette ligeledes bør gjælde allerede oprettede Contracter, skulde jeg antage, at det Underændringsforslag, der er stillet af Udvalget, vil være det meest fyldestgjørende. Spørgt har jeg ikke Noget imod de Ændringsforslag, der ere stillede til dette Afsnit.

Sonne: Efter den Anbefaling, mine Forslag allerede have faaet, skal jeg ikke forsøge paa yderligere at anbefale dem, dog maa jeg med Hensyn til den nye Paragraph foretrække mit eget Forslag, idet jeg ikke mener, at de Contracter, som allerede ere afsluttede under de nu bestaaende Lovbestemmelser, bør forandres ved nærværende Lov. Det forekommer mig nemlig, at den ikke bør have tilbagevirkende Kraft, og jeg maa derfor, som sagt, foretrække det Forslag, jeg har stillet.

Ordføreren: Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at Forskjellen ikke er stor; men da den høierede Minister ikke har nogen Betænkelighed ved den Bestemmelse, at de i næ-

værende Lov hjemlede Rettigheder strax tilkomme Søfolkene, skal jeg anbefale Udvalgets Ændringsforslag Nr. 9. Det er forøvrigt kun stillet, for at lægge det i Thingets Haand at vælge imellem de tvende Alternativer.

Madvig: Foruden at det i Almindelighed er betænkeligt at give en Lov tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Contracter, der ere indgaaede i Genhold til den tidligere Lovgivning, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det i nærværende Tilfælde forekommer mig at være endnu mindre tilraadeligt, fordi Contrahenterne for en stor Deel ere fraværende i fremmede Lande og ikke kunne blive bekendte med, at der herhjemme foretages Forandringer i Lovbestemmelser, der faae Indflydelse paa de af dem indgaaede Contracter. Jeg troer derfor, at det vil være rigtigere at holde sig til det Forslag, der er stillet af den ærede Landsthingsmand for 4de Aar, der kun angaaer fremtidige Forhyringscontracter, og derimod ikke gaae ind paa det, som er stillet af Udvalget, der ogsaa angaaer allerede stiftede.

Krieger: Jeg maa ligesom den ærede sidste Taler meget bestemt tilraade Thinget ikke at vedtage en Bestemmelse, der faaer en saadan tilbagevirkende Kraft som den, hvorom der her er Spørgsmaal. Det er altid en meget mislig Sag, og jeg vil endogaa sige, at det kan være ligesom uretfærdigt at give en Lov tilbagevirkende Kraft, naar der ikke er særlig Grund dertil, og jeg seer ikke, at der her foreligger Noget, som kunde retfærdiggjøre det. Jeg troer overhovedet, at det er et misligt Overgreb fra Lovgivningsmagtens Side, naar man i en Lov optager en Bestemmelse, der giver den tilbagevirkende Kraft.

Ordføreren: Jeg skal ende med, hvad jeg begyndte, at Forslaget alene er stillet af Udvalget, for at Spørgsmaalet kunde foreligge det ærede Thing, og at jeg aldeles skal henstille, hvilket af de tvende Forslag man vil foretrække.